

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Teresa Balcer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 maja 2014r. w Suwałkach

sprawy **W. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 7 marca 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca W. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 lutego 2013r. do 31 lipca 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7.03.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił W. W. prawa do wznowienia wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż zgodnie z treścią art. 61 prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Zgodnie natomiast z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 26.02.2013r. W. W. nie jest niezdolna do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji W. W. wniosła o rozpoznanie sprawy ponownie i zbadanie przez lekarzy sądowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji i wskazując, że W. W. pobierała okresową rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31.01.2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione. Odwołująca się jest bowiem częściowo niezdolna do pracy.

W sprawie opinii o stanie zdrowia odwołującej się sporządziły trzy zespoły biegłych sądowych. Pierwszy w osobach dr. n. med. Z. H. z zakresu chorób wewnętrznych i gastroenterologii i G. K., który rozpoznał u odwołującej się stan po skręceniu kolana lewego bez następstw klinicznych, pourazowy przykurcz kolana prawego niewielkiego stopnia i nadciśnienie tętnicze w I okresie i zaopiniował, że odwołująca się jest zdolna do pracy. Drugi w osobach dr. n. med. R. P. z zakresu neurologii, M. D. z zakresu ortopedii i traumatologii i J. P. z zakresu chorób wewnętrznych i kardiologii, który rozpoznał u odwołującej się pourazową chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych z dysfunkcją kolana prawego, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, bóle i zawroty głowy, nadciśnienie tętnicze zredukowane i chorobę wieńcową w obserwacji i zaopiniował, że stwierdzone schorzenia u odwołującej się powodują jej częściową niezdolność do pracy na okres 18 miesięcy od stycznia 2013r. Trzeci w osobach dr. n. med. T. P. z zakresu neurologii, C. K. z zakresu ortopedii i traumatologii i M. W. z zakresu medycyny pracy, który rozpoznał u odwołującej się chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych z upośledzeniem funkcji ruchowej stawu kolanowego prawego, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa bez upośledzenia ruchomości i bez cech podrażnienia korzeni nerwowych, zawroty głowy pochodzenia naczyniowego i nadciśnienie tętnicze i zaopiniował, że rozpoznane schorzenia czynią odwołującą się częściowo niezdolną do pracy na okres od 31.01.2013r. do 31.01.2015r.

W sprawie natomiast podzielić należało opinię drugiego i trzeciego zespołu biegłych sądowych, że odwołująca się jest częściowo nadal niezdolna do pracy. Opinie te bowiem są wyczerpujące i szeroko uzasadnione. Mają zaś przede wszystkim odniesienie do całości dokumentacji medycznej, czego nie można powiedzieć o pierwszej opinii, która jest dość lakoniczna i zdawkowa i nie odnosi się w pełni do dokumentacji medycznej. Natomiast opinia drugiego i trzeciego zespołu biegłych sądowych ma na uwadze całość dokumentacji związanej ze zdrowiem odwołującej się. Poza tym obie są zbieżne w swoich wnioskach tylko opinia trzeciego zespołu biegłych wskazuje na dłuższy okres czasowej niezdolności do pracy odwołującej się. Szczególnie wymowna jest w swej treści opinia trzeciego zespołu biegłych, z której czytamy (co zresztą wynika i z opinii trzeciego zespołu biegłych): „dostępna dokumentacja medyczna oraz orzecznicza wskazują, że badający lekarze stwierdzili u odwołującej się utrzymujący się deficyt ruchomości stawu kolanowego prawego, za wyjątkiem jednego badania przeprowadzonego przez konsultanta ZUS dnia 20.02.2013r., który nie stwierdził jakichkolwiek ograniczeń ruchomości. Tymczasem nawet dokumentacja medyczna z turnusu rehabilitacyjnego ZUS wskazuje, że w trakcie leczenia wystąpiło nasilenie dolegliwości ze strony stawu kolanowego prawego. W związku z tym biegli są zdania, że dysfunkcja i dolegliwości ze strony stawu kolanowego prawego stanowią ograniczenia do wykonywania pracy fizycznej wymagającej stania, chodzenia. Przy takim zaś stanie stawu kolanowego prawego lekarz medycyny pracy nie uzna odwołującej się za zdolną do pracy fizycznej. Odwołująca się z pewnością wymaga kontynuacji leczenia”.

Trudno więc podzielić opinię pierwszego zespołu biegłych, który stwierdza tylko: „badaniem przedmiotowym stwierdzono niewielki przykurcz prawego stawu kolanowego. Badaniem MRI kolana lewego z 23.04.2012r. nie wykazano istotnych zmian pourazowych. Zastosowane leczenie i rehabilitacja pozwoliła uzyskać zadowalającą funkcję stawów kolanowych”. Przechodzi bowiem do „porządku dziennego” do wyników leczenia rehabilitacyjnego ZUS w okresie czasu od 3.01.2013r. do 26.01.2013r. Wynika z nich zaś, że poprawę uzyskano tylko co do lewego stawu kolanowego. Pomimo zaś leczenia doszło do nasilenia dolegliwości i pojawienia się obrzęku prawego stawu kolanowego. Pierwszy zespół biegłych sądowych tego w ogóle nie zauważa i nie analizuje, poprzestając na MRI jedynie kolana lewego. Opiera się chyba na opinii konsultanta ZUS, ale ten w swojej opinii powołuje się na MRI kolana prawego, a w takiej jest tylko wynik MRI kolana lewego (k. 45 odw. dokumentacji medycznej ZUS) .

Sąd więc oparł się o opinię drugiego i trzeciego zespołu biegłych sądowych, gdyż, jak wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Mając więc powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił W. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1.02.2013r. do 31.07.2014r.

PW/ich